

ligt. Jeg er i og for sig enig med det ærede Medlem, men jeg forklarede, da jeg sidst havde Ordet, at det er ganske umuligt at komme disse Ulovligheder til Livs. Og selv om man virkelig fjernede disse Motorspil fra Baadene, er der en anden Maade, hvorpaa man kan bære sig ulovligt ad, og som det er aldeles umuligt at komme til Livs. Enhver, der har en Smule Kendskab til, hvordan Vaadfiskeri foregaar, vil vide, at man blot behøver at sætte sine Liner og sit Vaad ud med en vis Spændvidde mellem Linerne: saa gaar man til sin Bøje og slæber Vaaddet sammen med Skruen. Det er ogsaa ulovligt, men det er ganske ugørligt at kontrollere det og faa disse Ulovligheder fjernet. Derfor forekommer det mig, at naar man staar overfor det Forhold, som jeg nævnte før, at det er de mindre lovlydige, der tager Provenuet, vilde det være værd at overveje, om man ikke ved at imødekomme den stedlige Befolknings Ønske skulde kunne medvirke til at skabe bedre Forhold.

Endvidere siger det ærede Medlem, at der er mange Fiskere, som slet ikke er Medlemmer af denne Organisation. Ja, det er naturligvis rigtigt, men jeg vil dog oplyse, at denne Organisation bestaar af 17 lokale Foreninger med i alt 1 800 Medlemmer, og saa vidt jeg erindrer, er der ifølge Landbrugsministeriets Statistik 2 600 Limfjordsfiskere. Naar 1 800 er Medlemmer af Foreningerne, er det altsaa det store Flertal af Fiskerne, der igennem denne Organisation har udtalt sig. For at det ikke skal misforstaas, vil jeg gerne tilføje, at det er den samme Organisation, der har krævet denne Ændring i Loven, som ogsaa har stillet som Betingelse, at disse Spil skal være ude af Baadene. Det er ikke en anden Organisation, der har ønsket det, men det er den samme.

Endelig siger det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), at Fiskene er udsat for at blive klemt til Døde. Ja, det er de jo altid i saadanne Vaad, og det er de ogsaa i staaende Redskaber. Der er intet Redskab i Limfjorden, der ned gennem Tiden har været værre til at udrydde Fiskebestanden end f. Eks. Nedgarn. Det er et staaende Redskab, hvor Fiskene gaar fast i Garnets Masker, og hvor et saadant skadeligt Bunddyr som Sneglen suger Fiskene til Døde. Der er mange andre Redskaber, der ødelægger Yngelen, og Vaaddet er ikke værre end selve den mekaniske Kraft og andre mekaniske Redskaber. Det ærede Medlem siger, at man derigennem ogsaa vil ødelægge Østersen. Den Udtalelse vil jeg prote-

stere imod, for vi kommer slet ikke ind paa de Banker, hvor Østersen ligger. Der er kun tænkt paa at bruge disse Vaad til Rødspættefiskeriet. Og maa jeg da gøre den Bemærkning, at Rødspættefiskeriet begynder den 15. September, medens man efter det foreliggende Forslag først maa anvende mekanisk Kraft meget senere paa Aaret, nemlig fra 1. November. Altsaa har Fiskerne haft 1½ Maaned til at benytte den gamle Fangstmetode, saaledes at den Frihed og den Fredning, der har været for Rødspættebestanden i Limfjorden hele Sommeren igennem, og som giver sig Udslag i en noget rigeligere Fiskebestand fra 15. September end paa andre Tider af Aaret, er til Stede; det er da kun rimeligt, at de anvender den gamle Fiskemetode. Den mekaniske Kraft udrydder altsaa ikke Fiskebestanden, som har været fredet om Sommeren, det er først efter den 1. November, den maa anvendes. Jeg har selv været Limfjordsfisker i 5 Aar, og jeg har egentlig haft samme Anskuelse som det ærede 6te Medlem for 5te Kreds, at man burde bevare dette Fiskeri ved Lovbestemmelser, saaledes at det gjordes muligt for disse Mennesker at leve. Men paa den anden Side tror jeg ikke, det gaar an, at man fremdeles oprettholder Bestemmelser, som ikke kan overholdes, og som skaber Ufred.

Endelig skal jeg til det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) sige, at en Hastighedsbegrænsnings Indførelse er ganske ugørlig af den Grund, som den højtærede Landbrugsminister nævnte: at man jo absolut ikke kan kontrollere en saadan Begrænsning af Indhivningshastigheden. — Jeg maa fremdeles anbefale, at det foreliggende Forslag faar en hurtig Behandling i Udvalget.

S. Rasmussen: Jeg vil slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Ønske om og Tro paa, at vi i et Udvalg nok vil kunne komme til Enighed, thi jeg synes, at det, som den højtærede Minister havde at indvende imod, hvad jeg har sagt, var ikke særlig meget. Den højtærede Minister sagde, at vi maatte indrette Loven efter Livet. Ja, det vil jeg nok indrømme til en vis Grad. Men hvis Livet viser Udskejelser af en eller anden Art, er det netop, at Loven maa komme til for Udskejelsernes Skyld. Og da nu baade den højtærede Minister og det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen) atter og atter fremhæver, at det er det ulovlige, man ikke kan komme til Livs, saa vil jeg sige, at jeg synes dog alligevel, det er en lovlig svag Begrundelse for et